

Snížené skleníkové emise plynoucí z doplnění textu vládního návrhu zákona o ovzduší z dubna 2001 o ochranu před světelným znečištěním

Začlenění prevence světelného znečištění do zákona o ovzduší by bylo jeho konkrétním příspěvkem k ochraně klimatu, zejména, pokud by se uplatnily lhůty k nápravě alespoň v ochranných územích. Právě venkovní osvětlování je věc, která je bezprostředně v rukou samosprávy – jeho zlepšení přináší bezprostřední pokles emisí fosilního uhlíku.

Aplikací obou opatření, které zákon doporučuje, mohou české emise oxidu uhličitého klesnout o čtvrt miliardy kilogramů ročně (při úspoře 0,4 miliardy kilowatthodin a skromném odhadu emisí 0,6 kg CO₂ na kilowatthodinu). To není zanedbatelné, jsou to skoro dvě promile našich národních emisí.

Investiční náklady na takové úspory lze odhadnout na méně než tisíc korun na jedno svítidlo, za předpokladu, že osvětlovací soustavy budou obnovovány většinou tehdy, když byla obnova tak jako tak plánována bez ohledu na environmentální zákony. Při jednom a půl miliónu svítidel v České republice to znamená přídatné náklady pod jeden a půl miliardy korun.

Počítáno na období pěti let, činí snížení emisí oxidu uhličitého přes jednu miliardu kilogramů, takže cena za eliminaci jednoho kilogramu je menší než korunu padesát. To je cena příznivá. S takovou cenou (33 euro za tunu) se počítá při obchodování s emisemi.

Ve skutečnosti je ale snížení světelného znečištění ještě mnohem výhodnější. Ono je účinné nejen pět let, ale trvale, je proto klidně možné počítat emise ušetřené za patnáct let místo za pět. Pak je zjevné, že jsou ušetřeny velmi levně, byť by to měl platit stát nevratnými dotacemi.

Že je to levné, není divu – redukce světelného znečištění nepřináší jen snížené emise CO₂, ale velmi rychle se splácí provozovatelům osvětlovacích soustav sníženými náklady na elektřinu. I kdyby dnešní svítidla ihned nahradili novými v ceně pět tisíc korun za kus (do toho se vejdou i investice do zařízení pro noční útlum), vrátí se jim vložené prostředky i při dnešních cenách za deset let. Takový postup většinou nebude použit – budou se rekonstruovat soustavy, které jsou v nejhorším stavu a přídatné náklady za použití nejlepší dostupné techniky se tak vrátí ne za deset let, ale několikrát dříve.